

Tiladelfia
holder stevne som
september.
Hus store sal er le-
ngden.
10.30, 4 og 7.
erner Skibsted fra
Orlien fra Fr. Etad
gjende menigheter
kter deltar med
Mat medtas. Kaf-
es og vorterol fæs-
metene. Bed for
e innbydes hjerte-
menigheten
redolf Johnsen
forstander.

Congomisjon
Christian
ste sendas 20
alliansemisjonens
s plass 4 L., Oslo.
og fest kl. 5.
Lærerinnen
(3.30).
er å delta i fel-
siger sig til
Toftestg. 41
18. september.

evne
Arendal
-7. september.
A. Hauge
niel Nilsen m.
menigheten
J. Larsen,
nde eldste.

andal.
oldes i «Sa-
dag 20. sep-
tember kl. 11.
ordag kl. 8.
nnene
undersen,
andal.

ER

bestilles
spedisjon,

surgeon. —

og virke
heftet kr.

gen Dam-
pt. pris

C. Be-
ksempla-
rtofritt.
jed som

ris 0.50

a See-

ok. Ba-

ris kr.

g og

porto

t fra

Pris

be

er

et

den-

oker

pr.

Elt-

en

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

S. ÅRGANG

NUMMER 17.

15. SEPTEMBER 1936

Litt om misjonær Fjelds prøvelser

Brev fra Dørum og Karlsen og Fjeld

Juan shih Hsien 10. aug. 36.
Kjære br. i Kristus Jesus!
Nåde være med eder og fred
fra Gud vår Fader og den Herre
Jesus Kristus!

«Salig er det mennesk som har
styrke i dig, de hvil som har styrke til
de jevne veie. Når de vandrer
gjennem tåredalen — gjor de den
til en kildevang, og tidlig regn
dekket den med velsignelse.»
(Salm 84, 6, 7.)

Da vi den 6. aug. mottok fly-
vepost til br. J. Fjeld — vil vi
sende eder en hilsen og takk for
alle som i denne prøvsomme tid
kommer dem i hu. Vi sente brevet
til dem den 7. aug. da br. og str.
Fjeld har oppholdt sig nede ved
kysten etter at br. Fjeld kom ut
av hospitalet. Da legen fant det
påkrevet at han tok en hvile før
dem begav sig på hjemreisen.
Herren har gjort store ting for
dem. Det så virkelig mørkt ut da
str. H. Karlsen den 8. april fulgte
dem på toget til Peiping for å
få br. Fjeld innlagt på hospitalet.
Han som før var utrettelig i arbeidet
for sjelens frelse, var da
nedbrutt og udyktig, både
til å tenke og arbeide. De var
svært for oss som personlig kjente
ham å se ham i den stilling,
men værst og mest povsamt var
det dog for hans kjære hustru.
Hon var hos ham både natt og
dag, og våkte over ham de 2
måneder han var på hospitalet.
Hon fikk nåde fra Herren til å
gi igjennem denne store prøve
uten knurr og klag. Takk og lov.

En stor trost og opmuntning
var det for henne i trengselen, å
se og erfare den store sympati og
hjelp som blev beivist dem fra alle
misjonærer.

Da når neden var størst slo vå-
re kjære danske, svenske og nor-

ske venner (skjønt han langt fra
hverandre) bonnering om ham og
anropet Gud som har all makt i
himmen og på jorden om hjelp
og utrielse for ham. Selv om
han tovet en stund for han kom
med bennesvaret, så kom det
dog. Ære være Jesus!

«Også når du sier, du ikke ser
ham, er saken for hans åsyn og
du må bie på ham.» (Job 39, 14.)

De nevnte venner bevisste ikke
bare i ord at de stod med sine
prevede venner, men også i gjerning.
De blev samlet mellom dem et
riklig pent pengebeløp som
blev overrakt vennene Fjelds og
de kom godt med, da termometret
i deres pengekasse stod meget
lavt. God vet om sine barns
trengsler og nød. Han bringer oss
hjelpe til å rette tid og på rette måte.
Herren grep inn og løste og ut-
friet ham. Den 12. juni kom han
ut av hospitalet som frisk, men
ikke sterkt. Disse 2 maneder de
har vært nede ved kysten har
styrket og vederkveget både br.
og str. Fjeld. Sjølufoten har virket
enestående godt på br. Fjeld.
Deres bestemmelse er å ta en båt
som avgår fra Shanghai den 23.
september. De vil da antagelig
være i Norge de første dage av
novbr. Håper de må få en god hvi-
le både til ånd, sjel og legem. Om
Jesus dresier at de igjen kan
komme tilbake til det arbeide
Herren har kalt dem til og med
fornyede krefter kan ta fatt i
arbeidet som venter på dem.

Vi priser Jesus for de øpme da-
rer til å forkynne evangeliet.

Men snart kommer natten, da
ingen kan arbeide. Herren ær-
inde har hast! Mesteren er nærf
for deren!

Kjære venner gjør hvad I kan
og formår for å bringe evangeli-

et ut til dem som endnu intet har
hört.

«I skal hoste i sin tid så fremt
I ikke går trett.» (Gal. 6, 9.)

Vår beste fredshilsener til alle
Jesu venner.

Eders i ham
Hilma Karlsen og
Margret Dørum.

Forts. siste side.

Jesus er den samme

(Hebr. 13, 8.)

«Jesus Kristus er igår og idag
den samme. Ja, til evig tid.»
(Hebr. 13, 8.)

Hvor er ikke dette helt betryg-
gende, at han er slik og om vi
synes at det blir forandring, så
er det ikke fra ham. Enten er det
fra oss selv, eller fra menneske-
barna som meget ofte kan skifte.
Jeg finner livet med Jesus ur-
endelig skjønt.

Han er den samme i øst og
vest. Takk og pris til ham som
er morgenstjernen. Det er me-
get interessant å se hvor sann-
heten griper inn overalt. Jte på
øyene i havet og i de avsides
bygder er det noen som har sett
stjernene og begynt på vandringer
mot den evige stad. Det kan nok
hende at en blant kan gå veien
som en Herodes også nu, og at
uskyldige får lide enn idag. Men
den som har et åpent og klart
forhold med sin Jesus får trost
som opveier alt. Det er ingen
grunn til å frykte, ti Jesus Kri-
stus har seiret også over død og
grav, og den kraft som opreste
Frelseren er virksom blant de
utvalgte på jorden også i 1936.
Heilolet være Lammet: Snart så
kommer han som har forlost vår
sjel og våre legemer blir for-
vandlet til en bolig som kan be-
stå i himlens herlighets glans,
såre være Gud. Amen!

Hilsen fra en som er bevart i
nåden.

Johanna Riple.

Ostereoen i september 36.

HILSEN TIL misjonsvennene

Fra Esther Schröder

Espeland 22—8—36.

Kjære misjonsvenner, fjern og
nær!

«Se, de kommer langt borte
fra, noen fra nord og noen fra
vest og noen fra Siniams land.»
(Esa. 49, 12.)

Det er nu en lang stund siden
dere fikk høre fra oss, og der er
vel dem som undres på om vi er

hjemme i Norge eller ute i Kina,
men det er fremdeles Norge vi

befinner oss i, med både ønske
og benn at at Herren må snart

Åpne vei for oss så vi kunde få
lov til å reise ut igjen til vårt

arbeide i Yutzeshien, Shansi. En

av hindringene er at min man

fremdeles er nedbrukt og slett ikke
sterk til legemet. Den Allvitende

de vet hvorfor det fremdeles er

alik. Det er ikke at han ikke bå-
de vil og kan helbrede ham, for

Jesus har helbredet ham før. Ja,

flere ganger har vi fått se Herrens
arm utstrakt til hjelpe, når

vi så vel trengte det og bad ham
derom. Når han vil at vi skal

vente med svaret så er det sik-
kert som det står i hans ord, «at

vår trengsel som er kortvarig og
lett, virker for oss en evig fylde

av herlighet i overmål på over-
mål.» Vær med i arbeidet idet I
ber for dem der ute og at Herren

også må få sin hele vei i vårt
liv og at når hans tid er inne for

vår utreise vil vi må av hele hjertet

kunne si: «Herre, her er jeg
sendt mig.» Det er ikke en lett
sak å ta kallet som man har fått
av Herren ifra en misjonær.

Jeg forlot Oslo den 30. juni og
har siden den tid vært på flere

steder og besøkt Guds barn etter
som han åpnet vei og la til rette

for mig. Var en stund på Moi
hos mine kjære venner i nåden,

også i Stavanger, Bergen og fle-
re småsteder. Vil fortsette å re-

se en stund til så lenge som Her-
ren leder mig. Det har vært en
meget velsignet tid for mig å få
treffe mine nädesosker som jeg
ofte har hørt om og hørt fra, men
ikke sett. Ja, det har vært styrke
til legem, sjel og ånd, og til op-
muntring for mig. Priset være
Jesus!

Det er ikke så lenge siden jeg
hadde brev fra vår bibelkvinner
søster Ran, og hennes brev var
til stor opmuntring for oss. Hun
skriver om Herrens godhet, og at
om de ofte føler sig ringe og
overdige, så er dog Jesus med
dem og velsigner i arbeidet der
ute. Søster Gunhild Gundersen
og søster Ran går meget på
husbesøk og ellers, hvor de blir
tilkalt. Søster Ran skriver at en
som hette Peng og hennes mann
er blitt herlig freist, og med hver
folger de Jesus. Hun skriver om
to og tre som ved bonn er blitt
helbredet og siden har kommet
til troen, ja Herren virker sitt
herlighetsverk i disse siste tran-
ge og mørke dager. Vi har ingen
utsikt til at det skal bli bedre
her på jorden, men det skal bli
bedre og bedre for Guds barn,
og de som overvinner har lø-
vet livets krone og en uvisselig
krans. Takk og lov. De kristne
ber hver dag om at Jesus må
snart sende oss ut igjen. Søster
Gundersen skriver også at flere
nye kvinner kommer nu til møte-
ne og noen av dem er blitt fre-
ste, andre er blitt døpte med An-
den og priste Gud. Hun forteller
om en søster som stod op på
motet og priste Gud. Det hadde
vært svært trist for henne en
lang stund, for hun følte Jesus
vilde ha henne op å vidne, men
hun turde ikke. Men den sonda-
gen kom hun og priste Jesus for
Forts. 1. spalte, 2. side..

Fra Palestina?

Intet land i verden har vært så
omtalt og holdt en slik domi-
rende stilling blandt nasjonene
som Palestina. Gang på gang har
hele verdens opmerksomhet vært
rettet mot dette lille land i For-
Asia. Som Guds utvalgte folk
inntok jødene en særstilling blandt
alle verdens nasjoner. Både land-
et og folket er et stort under.
Enda Palestina er et lite land og
folket ikke særlig talrikt i for-
hold til de omliggende lande, har
det ofte inntatt den ledende stil-
ling blandt jordens nasjoner. Ef-
ter landets storhetstid under
kongene David og Salomon gikk
det nedover med det på grunn av
at folket forlot Jehova, deres
Gud og dyrket andre guder. Si-

den har landets historie vært op
og ned, men den ledende stilling
som de hadde har ikke fått
tilbake mere. En av de sikreste
beviser på Bibelens sandhet er
Palestinas historie, som er forut-
sagt århunder i forveien og
nedskrevet i Bibelen.

Efter mange års stillhet og
ubemerkethet begynner etter ver-
dens opmerksomhet å rettes mot
Palestina. Landet som har ligget
nedtrampet av hedninger i år-
hunder begynner etter å røre
sig. Dette som Bibelen har
forutsagt for hundreder av år
siden er nu i ferd med å gå i op-
fyllelse. Meget tyder på at Pale-
stina, i en nær fremtid, etter blir
et verdens-centrum både politisk,
økonomisk og åndelig.

Følgende utklipp fra forskjelli-

ge aviser er meget interessante
og gir et tydelig bilde av den
voldsomme fremgang landet har
hatt i de siste år:

Landet som blomstrer.

Noen tall fra Pale-
stinas forret-
ningsliv.

Palestina har nu fire byer, som
hver har over 100 000 innbyggere.
Den mest fremstående by er
Haifa, en middelhavsbyp 150 km.
nordvest fra Jerusalem.

Denne har en ny havn, som
det har kostet 88 millioner kro-
ner å anlegge og som allerede
har vist seg ute av stand til å
opfylle de krav der stilles til den.

I den siste sesong blev 7 milio-
ner kasser appelsiner utskibet
gjennem Haifa. Byen er også et
jernbanezentrum og har en ror-

ledning for olje, som forbinder
den med de mesopotamiske olje-
kilder 800 km. lengre mot øst.
Anlegget av denne rørledning
alene har kostet 200 millioner
kroner.

Lederen av Anglo-Palestina
Bank og ordfører i Jaffa, Tel
Aviv handelskammer, holdt i des-
ember et foredrag i Tel Aviv,
hvor han først og fremst behandlet
den forvirring som råder i alle
land og dens virkning på de
økonomske forhold i Palestina
og ellers i verden, samt Palesti-
nas avhengighet av verdensmark-
edene.

Taleren fremholdt hvor enormt
Palestinas rikdom har øket sammenlignet
med stillingen for fem
år siden, både i spørsmål om pen-
ger, hus, plantasjer, fabrikker,

elektriske ledninger, transport-
midler, antall innbyggere osv.
Han sa: De av oss som gjennem-
levde kriséåret 1926, er istand til
å sammenligne forholdene da og
den styrke og erfaring som nu
preger våre offentlige institusjoner,
entrepreneur, industriab-
dere, arbeidsgivere og arbeideror-
ganisasjoner. Men meget kunde
sies som maner oss til å være
kritiske, sindige og kloke.

Taleren fremholdt det uventede
overskudd i statsfinansene som
regjeringen hadde fått å forvalte.
Dette overskuddet opgår til 6
millioner pund. Med støtte i sta-
tistiske opgaver påviste taleren
at en alment opadgående tendens
gjor sig gjeldende i Palestina.
Som et eksempel på denne frem-
Forts. 4. side.

Sendt i posten. Misjonen sendes under
adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre,
kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år.
Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr.
år. Bladet bestilles i alle landets post-
anstalter og hos kommisjonærene.
Adresseforandringer, skriftlig opsigelse
og betalinger skjer til ovenstående adr.

En av misjonsstasjonens bygninger.

Bladmisjonen

Det er mange syke og fattige som gjerne ønsker å ha Misjons-Røsten, men de har ikke råd til det. Vi har sendt det fritt til flere og ønsker å sende det til alle som vil ha det, men økonomien tillater det ikke.

Har noen av dere som leser dette anledning og lyst til å hjelpe oss med dette, så send et bidrag — stort eller lite — og du gjør en god gjerning.

Vi ønsker også å sende bladet til så mange vi kan. Bladet er en god talsmann for hedningemisjonen og dess flere som får lese det dess flere kan vi gjøre regning med blir interessert for misjonsvirksomheten.

Nord-Norge

Vi vil gjerne få minne vennene om å huske på arbeidet i Nord-Norge i år også med brukte klær til utdeling blandt de fattige der. Det har vært til velsignelse og en god hjelp i å vinne folket for evangeliet at Herrens vidner kan hjelpe de dårligst stillede litt på denne måte også.

Begynn derfor i god tid å samle inn brukte klær. Oplys det på møte, gå til dine venner som du kan tenke har gammelt klær hengende og spør dem om å få det og pakk det godt ned, send det til en av de arbeidere du kjenner som arbeider med evangeliet der nord.

Send det ikke til Misjons-

Røsten, men til en av arbeidene som arbeider med evangeliet der nord.

Da Paulus kom til Rom som keiserens fange kalte han sammen sine landsmenn i verdenshovedstaden, og la frem sin sak for dem. Disse fortalte ham at de ikke hadde mottatt noe brev om ham fra Judea, men sa tilføjet de: «Om denne sekt er det oss vitterlig at den alle steds finner motsigelse.»

Motsigelse, ja — Paulus var ikke uten kjennskap til det. «Av jødene har jeg fem ganger fått fifti slag på ett nær; tre ganger blev jeg hudstrøket, én gang stenet — » Jo, han hadde nok mottet motsigelse. Men han hadde heller ikke ventet det anderledes. Herren sa jo, om ham dengang han sendte Annanias til ham i den rette gate i Damaskus: «Jeg vil vise ham hvor meget han skal lide for mitt navn skyld.»

Dette var ikke enestående for Paulus. Han skrev selv til Timoteus at «alle som vil leve godelig i Kristus Jesus, skal bli førfultg.»

Når vi i almindelighet merker så lite til denne motsigelse og forfølgelse er det neppe tvil om at årsaken er at vi er alt for tilbørlige til å skikke oss like med denne verden.»

Av de få undtagelser i den farveløse masse av kristendommens tilhengere i vårt fredelige, demokratiske og «kristne» fedreland, kjenner jeg ingen som tydeligere er stemplet med dette troens adelsmerke enn misjonær Alb. M. Christiansen.

Ikke så lenge han levet som en aktet borger og familiefar inne i Oslo. Da var han som en av oss

øieblikk, da han oppga sin gode forretning, opløste sitt hjem og solgte alt det han hadde for å følge Kristus, da begynte både motsigelsen og forfølgelsen.

Det har fallt i min lodd å kunne følge det hele på noenlunde nært hold fra den første stund og inn til idag. Enkelte ganger har bøgene gått så høit, at endog jeg som sat trygt i båten som tilskuer, begynte å bli redd, idet jeg fulgte hans vendring på vannet.

Jeg husker en samtale jeg hadde med en av våre predikende brødre for seks år siden. Den er så betegnende for stillingen.

Vi talte nettopp om motsigeler, og min gjest, som kjenner forholdene i de forskjellige venneflokker i vårt land meget godt, måtte bekrefte at motsigeler gjorde sig gjeldende så å si allesteds, i likhet med det som jødene i Rom kunne fortelle apostelen Paulus.

Jeg fortalte ham da, at det hele begynte å gå også mig på nervene, og hvis jeg bare var i stand til å finne en lovlig grunn — hvis jeg bare kunne bringe på

det felles at det eksisterte et redigert grunnlag for en brøkdel av motsigelsene — så ville jeg trække meg tilbake fra hvertet som misjonens kasserer.

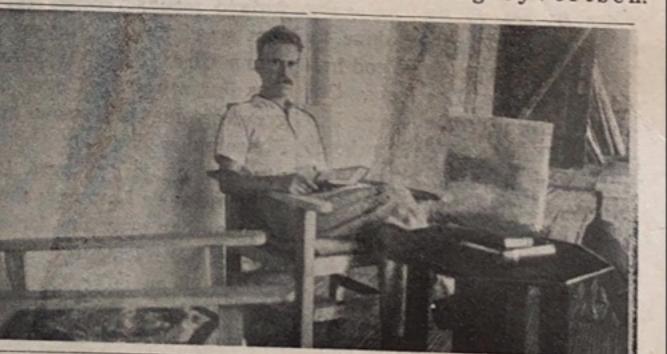
Jeg fant imidlertid ikke noe sådant grunnlag og har heller ikke funnet det senere, følgelig jeg fremdeles br. Christiansen kasserer.

For et halvt år siden, blev det fortalt mig at det finnes mennsker som forteller at Christiansen ikke engang har noen stasjonerute i Congo. Jeg måtte først smile av denne nye opplysing, men så kom jeg til å tenke på at br. Christiansen, da han var hjemme i Norge, ikke hadde et eneste fotografi av stasjonen vise vennene som han besøkte på forskjellige steder av landet. De han hadde hatt var blitt edlagt før han kom hjem. Jeg har derfor skrevet til ham og anmeldt om å få tilsendt et par bilder av stasjonen.

Disse har jeg nu fått, og to av dem vil finnes i dette nr. av «Misjonsrøsten». Hvis de blir gjengitt tilstrekkelig tydelig kan man av det ene se, hvorledes arbeide med stenmuren som br. Christiansen har skrevet om, skride frem. På det annet billede finner vi ham sittende i en av sine hjemmelagede stoler, som han også har fortalt oss om.

Må Herren styrke vår kjære broder i hans arbeide derute blandt dem som sitter i mørke og dødsskygge, og gjøre det så at motsigelse og forfølgelse virker det samme i dette tilfelle, som det virket i apostelen Paulus' liv

Erling Syvertsen.

det hele ender i et forferdig kaos.

Når vi har dette klart for oss, er det ikke vanskelig å forstå at utviklingen på dette området meget snart har nådd sin ytterste grense — at grøden er moden og høsten forhånden.

La oss se litt nærmere på utviklingen i den siste menneskealder.

Det er særlig fra begynnelsen av det tyvende århundre de enorme tekniske fremskritt i stadig større grad har gjort mennesket en likevelig arbeid.

I årene for 1914 ble utviklingen for en vesentlig del opevlet av store rustninger og den utvide verneplikt. Så kom verdenskrigen og under denne ble det nød å gjøre for alle, både i krigførende og nøytrale land, og umiddelbart etter krigen hadde man jo meget å gjøre med gjennøringsarbeidet. Men fra 1920 kan man si at den store økonomiske verdenskrise begynte å gjøre sig gjeldende.

Den begynte uten at man riktig visste det og uten at noen var klar over grunnen, men den utviklet seg med en faretruende fart, og fikk senere var arbeidsløsheten og omsetningsvanskeligheten de største og vanskeligste problemer i ethvert land.

Selvfølgelig er det gjort veldige anstrengelser for å komme ut av denne krisesituasjonen, men vi skal legge merke til at nesten alt som er utrettet, har vært på samfunnets bekostning. Ved kjempemessige statsinngrep i produksjonslivet og store offentlige arbeider, f. eks. veianleggene i Tyskland, er det i de siste år inntratt en tilsynelatende bedring i forholdene, men dette er intet mot den «bedring» som er forårsaket ved de aller seneste begivenhetene — gjentagelsen av forholdene for 1914 — den enorme kaprurstning og den utvidede militærtjenesten.

Når vi — foruten den omstendigheten at alt dette skjer på bekostning av økede statsutgifter — erindrer at det ikke er noen industri som er så typisk «storkapitalistisk» som krigsindustrien, er det da vanskelig å bli klar over hvordan utviklingen vil arte sig i løpet av de nærmeste dager og år?

Enten må det gå som det gikk i 1914, — at det hele ender i et blodig verdensøpgrøyr, og da er det neppe mange som tviler på at i hvertfall den vesterslandske civilisasjon er dødsdømt, eller må det komme en voldsom reaksjon i kaprurstningen. Millioner av unge menn som har fått sitt underhold ved militærtjeneste i de forskjellige land, sendes tilbake til huset med Svennevirk og lørdsdag i bedehuset ved Spangereid kirke.

Fredag var det møte på bedehuset ved Svennevirk og lørdsdag i bedehuset ved Spangereid kirke. Søndag var det brødbrytelse på bedehuset i Svennevirk kl. 3. Det var ganske mange venner og godt møte. Kl. 7 var det evengelisk møte. Br. Evenstad, Svennevirk og undertegnede m. flere vidnet om Gud.

LINDESNES

Mandag fikk jeg anledning til å delta i møte på Norges sydligste punkt. Også her har vennerne et pent lokale. Det var en uheldig møtedag, blev det sagt og det var ganske få folk, men ordet virker like godt enten det er mange eller få. Både Jesus og de første kristne vidner talte ordet også på små steder. Nu er det

Det blir en gjentagelse av forholdene fra årene etter 1920, bare med den forskjell at det hele blir så meget verre, som både arbeidsløsheten og statsunderskuddene blir større.

Verdenskrigen vil i sannhet bli

forferdig om den kommer, — men verdensfreden ikke mindre.

La da oss, som tror på Guds bare storbyene og godt besøkte

steder som besøkes mange ganger. Gud kan bruke sine vidner både i store og små forsamlinger. Den ensomme vandrer og de større eller mindre forsamlinger er like gode sàplasser. Det er Gud som gir vekst.

ARENDAL:

Fra Lindesnes reiste jeg etter Arendal på vei hjemover. Deltok i et møte på Betania sammen med br. Kjellias onsdag.

Lørdeg kveld var det velkomstfest på «Betania». Nu var det kommet en hel del predikanter og tilreisende fra både øst og vest. Det ble et meget godt stilleste. Da det blir et mere utværlig referat av stevnet i dette nr. skal her ikke nevnes mer.

OSLO:

På turen hjem reiste jeg om Oslo og tirsdag kveld var det misjonsmøte i Møllergt. 38. Br. Steve talte der.

Ondag var det møte i Evangelie-Salen. Br. Halvorsen, str. Nordli og den unge br. Johanne-sen talte der.

Torsdag var undertegnede og Gustav Svennevirk på Vigeland i Sør-Audnedal. Her er det misjonærerne Evenstad bor nu. De er arbeidssomme og virksomme. De har det angående det timelige og åndelige. Deres virksomhet i Afrika er anerkjent og respektert både av myndighetene og andre misjonærer der ute. De har utført et meget godt pionerarbeide der og var de første som brot nytt land på disse steder. Idag er det stabil virksomhet der. Nu har de fått bygget sig et hus i Sør-Audnedal som er deres hjembygd. Og ved arbeidssommet og flid har de fått utrettet det utrolige. Det er all respekt verd at de har fått slått sig igjennem slik som de har. De kom hjem syke og uten midler og har arbeidet med sine hender for å skaffe sig det daglige utkomme.

Hvad det angår virksomheten i Afrika har jeg det fra misjonærer der har og hvad arbeidet her hjemme betreffer er det blitt fortalt av venner her på Sørlandet som kjenner til det. Selv er det alt for beskjedne til å fortelle noe ting om sig selv.

Nu har de optatt virksomhet ved Vigeland som er et sentralsted i dalforet. Her er butikker, postkontor, kafe m.m. Bilrunten Fjelkje-fjord — Kristiansand og flere lokalruter går forbi her da det er flere veier som møtes her. Det var bra med folk på møtet, mest ungdom, og det blev et godt møte.

Fredag var det møte på bedehuset ved Svennevirk og lørdsdag i bedehuset ved Spangereid kirke.

Søndag var det brødbrytelse på bedehuset i Svennevirk kl. 3. Det var ganske mange venner og godt møte. Kl. 7 var det evengelisk møte. Br. Evenstad, Svennevirk og undertegnede m. flere vidnet om Gud.

LINDESNES

Mandag fikk jeg anledning til å delta i møte på Norges sydligste punkt. Også her har vennerne et pent lokale. Det var en uheldig møtedag, blev det sagt og det var ganske få folk, men ordet virker like godt enten det er mange eller få. Både Jesus og de første kristne vidner talte ordet også på små steder. Nu er det

Nu reiste motstanden sig for alvår. Folk trodde de var blitt gal-

begynte å bryte brodet i husene. Dette var en utilgivelig synd i kirkens sine. Förste gang de brot brodet hos Knut Bjørkedal ble anneld av presten Ven-ås, men for retten forsvarte de sin handling med bibel i hånd og blev frikjent. Skriveren, som el- lers var fritenker uttalte etter forhører:

«Det var et lykkelig folki!»

Bredre som Knut Bjørkedal som engang besøkte Torvt. 7 og

blev kjent for sitt slagord:

«Det stend i bok!»

var den selvskevne leder på den tid. Og så lærerne Kjelle og Molvik som avsattes fra sine stillinger for sin tros skyld — Ja, det er men som minnes med takk til Gud.

Det kostet noe å følge sin overbevisning i de dage, men Gud oppreste kvinner og menn som heller led for Jesu navn skyld enn å slå av på sannheten.

Slike førere behøves også idag.

Mange forsøkte å fiske i oprett vann, og få dem til å melde sig inn i deres samfund, men de var bestemt på vilde stå fritt.

Omkring 1909 kom bredrene Edvard Pedersen og Buera til Volda og med dem den såkalte «pinsevekkelse». De frie venner tok imot dem og stilte sig åpne for bevegelsen så nærmest noen få som stod skeptiske som ven-teig var, til å begynne med.

En herlig luftning kom. Guds barn blev fornøy. Folk talte i tunger og heilige priste Gud. Syn-dre frelestes og flere helbredelsener fant sted.

Det var da ikke spørsmål om «pinse eller påske». Vi stod sammen i en flokk, hvilket vi fremdeles hadde gjort om Gud hadde fått sin vei.

I 1911 innviede vi vårt nye lokale «Betel» og Gud gav herlige tider.

Men det skulle ikke være lengre for der begynte å vise sig spaltning — dessverre. Denne indre uro svekket, og den resulterte i at omrent halvparten gikk ut og dannet pinsemønget 1926. Det virket lett på mange måter og var etter min mening aldeles unødvendig; men det lot sig ikke hindre.

Siden har vi fortsatt å virke på fri basis og Gud har velsignet oss.

(Mere).

Stevnet i Betania, Arendal

Fra 5. til 7. september holdtes det årlige hestestevne i Betania i Arendal.

Stevnet begynte med velkomstfest lørdag. Det var møtt frem

vänner fra mange steder og lokalt var på det nærmeste fullt da Lars Lassen på forsamlingsvegen ønsket de tilreisende velkommen. Han leste Filip. 3, 7—16 og etter en bonnestund talte ingenør Haug fra 2. kor. 4, 1—7. Det var stor nåde over broderen og alle var grep av ordet. Det merkes fra første stund en åpen dør for Guds ord.

Efter talen fikk vi bevertningen og evangelistene Ersrud og Hus-hovd samt strengemusikken sang og spilte.

Efter bevertningen talte Daniel Nilsen fra Esaias 6, 1—9. Br. L. M. Larsen fra Oslo talte tilslutt fra Joh. 1, 37—40. Evangelist fikk være med til denne bibelti-

Ersrud og Kjellias talte også. — Budskap i tunger og tydning kom frem og etter et godt bonnestunde var denne møtestund forbli.

Søndag formiddag ønsket br.

Gunder Gundersen de nye tilreisende velkommen og leste en salme og ledet i benn. Så var det barneveleisning og Daniel Nilsen talte litt om bibelens fremstilling av denne sak.

Ingenier Haug leste derefter fra Mat. 5, 39—41. og stanset ved vers 41 om de to mil. Han betegnet den første mil som pliktens og lovens mil, men den andre milen som kjærligheten og fri-villighetens mil. Den første milen var kjedets vei, den andre milen åndens vei. Det var en både læren og prøvende tale og grep alle hjerner. Derefter talte Daniel Nilsen og stanset ved uttrykket «Se». Det var synet som var det nødvendige for å kunne nytte Guds goder. Man måtte ha andelig syn og det fikk vi først når Gud fikk salvet oss.

KL. 1 var det fellesmiddag i «Misjonshotellet». Det var riktig mange venner som deltok og det blev en god feststund.

Br. Hans P. Hansen ønsket velkommen tilbords og flere av deltagerne holdt korte og gode taler. Den kan nevnes: Wennesland, lærer Andersen, Martin Ander-sen fra Eidsvoll som fortalte om Guds godhet mot ham da han var syk. L. M. Larsen, Oslo og flere. En br. bad også vennerne be for hans to barn som var syke av astma. De led meget ondt og hans hustru blev overanstrengt og nedbrutt. Enda fikk han nåde til å tro at Gud ville gjøre alt til det beste for dem. Br. Halvor Blom-Bakke nevnte at det i år også var menighetens 25 års ju-bileum. Det var også 25 år siden han blev frelst og han fortalte om virksomheten op i gjennom årene. Br. Hans P. Hansen talte også litt om virksomheten i de forlopende år. Et budskap i tunger med tydning fikk vi også. Både maten og bevertningen var færtiklasses.

KL. 4 skulde det vært møte på torvet, men da det striegnet hele dagen måtte dette møte også holdes på lokalet.

Br. Lars Lassen leste Salm. 29 og br. Edv. Henriksen fra Fredrikstad talte fra 2. kor. 5, 18—21. Han talte om Jesus som den syndefrie og hellige. En meget lærerik og alvorlig tale. Br. Martinsen, Moss, talte fra Hebr. 7, 23—28 og også han gikk i samme retning. Det blev en både oppbyggelig og lærekritisk stund.

På kveldsmøtet var lokalet overfylt av folk. Br. G. Gundersen ledet møtet og br. H. Wennesland talte først. Derefter var det korte taler av sørstrene Nesfossen og Haraldsen. Blant de mange andre kan nevnes Kjellås, Hus-hovd, Thoresen, Ersrud, Carl Hansen, Oslo m. flere.

På eftermøte var det også noe syke som blev salvet med ølje og bedt for.

Mandag formiddag kl. 11

holdt br. Haug en meget interessant bibeltime. Da det er umulig å få plass til et noenlunde referat nu er det best å la være å refere noe. Men for alle som

har tekniske, overordnede interesser er det viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

Det er også viktig å vite at det er et godt bonnestund for den som ikke har fått tilgang til en bibel.

me bli til varig velsignelse.
Avtakningsmøte om kvelden
var også godt besøkt. Br. L. M. Larsen talte først fra 2. kor. 10, 3—6. Siden fortsatte br. Martinsen, Moss, Wennesland, D. Nilssen, Kjellås, M. Andersen, Eidsvoll, og mange flere med korte friske vidnesbyrd.

I ettermøte fikk vi med en ung mann som ønsket å bli frelst og flere var grepert av Gud.

Så er stevent i Arendal i år også gått over i historien. Ganske sikkert vil det bli til velsignelse og nytte for dem som deltok.

(Ref.)

Fra Palestina

Forts. fra 1. side.

gang anførte han forbruket av elektrisk strøm. Dette forbruket opgikk i 1891 til 8,700,000 kw. timer og til 37,420,000 kw. timer under de tre første kvartaler i 1935.

Dette er den ene side av saken, men på den annen side har landet og jødene uhyre store vanskeligheter, og sett fra menneskelig synspunkt er jødernes stilling meget kritisk. Rundt omkring på alle kanter er landet omgitt av muhammedanere. I selve Palestina er araberne enda i stort flertall og i dagasavisene leser vi dag for dag om kamp mellom arabere og jøder. På begge sider meldes om drepte og sårede. Hatet mot jødene som stremmer tilbake til sitt land vokser hos de arabiske folk som føler sig truet av de innflyttede jøder, som er meget dyktigere og energiske enn dem.

I denne stilling: Omgitt av fiendtlige folkeslag, deres eget land bebodd av et folkeslag som føler sin egen eksistens truet og deres ringe antall i forhold til fienden er utsikten ikke lys. Hvis ikke de engelske soldaters våben stod mellom de stridende parter var nok jødene for lenge siden gået ut av landet, men Gud har ikke tillatt det. Han holder sin hånd over sitt folk.

Men tyder på at store ting vil skje i Palestina i den nærmeste fremtid og at jødene går en beveget fremtid i møte. Vi vet dog at Palestina etter skal bli det forende og jødene, Guds utvalgte folk, skal bli det folk som skal herske over folkeslagene.

G. L.

Litt om misjonær Fjelds prøvelser

Forts. fra 1. side.

Fred i Kristus Jesus!

Trengsler virker tålmodighet, tålmodigheten et prøvet sinn.

Hjertelig takk for flyvestebrevet som vi mottok igåraftes. Ser derav at du trodde vi allerede da hadde kunnet vært i Norge, og det hadde vært godt om så hadde vært tilfellet, men som du ser er vi fremdeles innen Kinas grenser, og vil jo enda forblive det en måneds tid til vi kan få båteleilighet der fører oss hjem til Norge.

Midlertid har dette opholdt gjort oss meget godt, og på torsdag aften hadde vi anledning til å vidne i møtehuset her for kring 200 personer. En presbyterianisk misjonær sang negersange, og vi følte det salig å vidne

for dem over Rom. 8 de første vers på kinesisk.

Gud har gjort store ting for oss derfor ønsker vi å bringe ham vår takksigelse og lovsgang. Det var vår tanke da vi følte oss såpass at vi kunde sende Misjonsrosten noen ord å bringe vår takk til vennerne som hadde bedt for os og hjulpet oss.

Siden så ser vi Gud har åpnet veien for oss til å komme hjem til Norge og tur, hvilket vi priser hans navn for. Men da laget satte seg bestemt imot at vi reiste med toget over Russland hadde vi jo ikke anmet å gjøre enn å vente til Cooke kunde skaffe oss leilighet med båten. Det skyndtste av alt er at kunne være i Herrens ledelse og se hvordan han går foran og bærer vei. Om det går som vi har tenkt reiser vi herfra om noen dage, og får utførligere ordre med vår avreise. Det blir nok også en tur til Peking, og de første dager av neste måned begynner stevnet i Peiping, så vi får se hvorledes forholdene legger sig til rette. Om alt går vel kommer vi vel til Norge en gang fram på hesten, og det skal jo være gildt å se venner og kjente igjen.

Hjertelig hilsen fra oss begge.
Kari og Jens Fjeld.

Som det fremgår av foranstendige skrivelser fra br. og str. Fjeld og de andre misjonærer har det vært en meget prevsom tid for våre venner Fjelds. Gud har dog vært trofast og nu håper vi de smart kan komme hjem å få en veltrengt hvile. Nu må deres venner huske dem i benn og med midler.

Br. Aramo, Ski, tar med glede imot bidrag til dem. Små som store bidrag mottas med takk.

R. Ed.

Husk leviten

Vokt dig at du ikke glemmer Leviten så lenge du bor i ditt land.

(5. Mos. 12, 19)

Disse ord talte Herren til Israels folk.

Hvem var leviten?

Det var Lewis barn som Herren hadde utsikt fra de andre til å tjene ved Sammenkomstens telt ved Helligdommen og til å velsigne i Herrens navn. De hadde ingen jordisk gods, ingen del eller arv med sine bredre; men Herren var deres arv, Halleluja! Han sorget for dem og hadde ordnet og gitt Lewis barn all tiden i Israel til arv.

Jeg vilde gjerne sette disse ord i 1. Mos 18, 20—21 i forbindelse med det folk Herren idag har uttatt sig til tjeneste: «Vet ikke at de som gjør tjeneste i templet får sin fede av templet, og de som tjener ved alteret, deler med alteret. Så har også Herren fastsatt for dem som forkynner evangeliet, at de skal leve av evangeliet!» (1. kor. 9, 13—14).

Særsiktig vil jeg minne om våre misjonærer som er kalt ut på misjonsmarkene. Glem ikke Levi-

ten! De er gått ut fra slekt og venner for å tjene fattige, syke og lidende og vinne dem for Jesus. Jeg har hørt misjonærer fortelle at de var i nød og syntes å være glemt av sine kjære i hjemlandet. Det var så sart å høre.

Kvitteringer.

Honningsvåg 3/9—36.

Misjons-Røstens redaksjon.
Fra sørster Harda Wolden, Svelvik har jeg mottatt kr. 50 — femti kroner.

Dette beløp er inngått i vår misjonskasse og utdelt til de predikende brødre og søstre som har deltatt på stevnet og konferansen her som blev avholdt fra 29/8 til og med 3/9 d. å.

Hjertelig takk sørster Wolden og vennene på Karmel for bele-

Salem, Mandal.

Vennestevne holdes i «Sa-lem», Mandal sondag 20. september. Første møte kl. 11. Velkomstmøte lørdag kl. 8.

For vennen
Trygve Gundersen,
Mandal.

Den norske Congomisjon

— Alb. M. Christiansen —

avholder årsmøte sondag 20. september i Alliansemisjonens lokale, St. Olavs plass 4 L., Oslo. Møte kl. 11 og fest kl. 5. Felles-middag i Lærerinnenes hus kl. 1.30 (13.30).

De som ønsker å delta i fellesmøden melder sig til **Arnt Andersen, Toftsgt. 41 III, Oslo**, innen 18. september.

All velkommen!

Til «Misjons-Røsten» lesere i Syd-Norge.

En flink dame og herreskredder med gode anbefalinger søker på grunn av hellebredsens høyde med sydover til et sentralt sted på landet hvor det kan være muligheter for arbeide.

Et lite hjem ønskes gjerne kjøpt mot et mindre kontant beløp og resten mot pant i eiendommen. Hvis noen troende venner skulde kjenne Herrens ledelse i å komme en nedbrutt mann til hjelp i dette spørsmål, så send billett til dette blads ekspedisjon «Merket troende.»

Dette er ikke ment som et lite høpp til dag idag, men det er et ord fra Herren.

Vokt dig at du ikke glemmer Leviten!

J. R.

Bokanmeldelse

Jørgen Dammen: **Bekjennelsen**. Ruben Dammens forlag Ski. Pris 50 øre.

Denna bok är utmärkt och passar särskilt för ungdom. Den möter på en viktig punkt tidens stora behov: en stark och bärande tro på Gudsordets sanning och tillförlitlighet. «Månen jag skall finna tron på jorden, när jag kommer,» frågar Jesus. Denna bok utgör ett kraftigt försvar för «tron, som en gång är överlämnat åt de heliga.»

Boken varnar för att bekänna det som man icke upplevat, men å andra sidan som en konsekvens av ordet: «Med hjärtat tror man .... och med munnen bekänner man» icke tveka att frimodigt bekänna vad jag upplevat, oavsett vad jag därigenom har attida eller förlora.

Köp boken, läs den och praktisera den.

D. O. Belfrage, Göteborg.

Apollo

er navnet på den ideelle skokrennen er lett å pusse, og gir skotoen en varig glans.

Inger Frellumstad, Kina.

Innkommet og sendt fra Frellumstad, Kina, i tidsrum 4/4—28/8—36:

Fra misjon i Holmestrand Misjon i Sande kr. Barnemisjon i Sande ved sester Mathilde Sjersvold Gitt E. P. Drammen

På sosterens vegne takk! God velsign en glad giver! Husk adr. Slipermester Reisen, Sande i Vestfold.

Kina.

STR. DØRUM OG KARLSEN:
Janette Bruu, Welhavensgt. 10.

Oslø.

HELGÅ LUNDEBY:

Jul. O. Lind, Moss.

RUTH PEDERSEN og

ESTER HERUDSTIG

Rolf, Engebretsen, Gladsvæl 11, Grefsen, Oslo.

JENS FUJELD:

K. Aarmo, Ski st.

OLGA SCHULT:

Gerda Siveland, Rosenborgsgt. 1, Oslo.

ALFHILD BJERVA:

Torolf Andersen, Serligt. 15, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og

INGA JOHNSEN:

Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:

Misjons-Røsten, Sarpsborg.

TORKILD RASMUSSEN:

Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN:

Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.

GUNHILD GUNDERSEN:

Leonore Johnsen, Bråviken pr. Stabæ.

ASTA THUEN:

Edith Olsen, Solheimsgt. 1 a, Bergen.

CHRISTOFA BRUNDTLAND:

L. Hvidsten, Norder Skogvei 26, Bergen.

INGER FRELLUMSTAD:

Slipermester Reiersen, Selvik, Sande i Vestfold.

A f r i k a.

INGRID LØKKEN:

Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.

HILMA HERMANNSEN:

Ole Krogstad, Soll, Rælingen.

JENS GLITTEMBERG:

R. Lekkingholm, Mosterhamn.

Den Norske Kongomisjon.

ALB. M. CHRISTIANSEN:

Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

Hjemmeværende misjonærer.

MARTHA KVALVAGNES:

Anna Nesdal, Sydnesmaglen.

F. O. SHRØDER:

A. Toftner, Sofienberggt. 11.

TOMINE EVENSTAD:

Vigelands, Sør Audnedal pr. N.

PEDER EVENSTAD, Vigeland.

Audnedal pr. Mandal.

HANSINE NESFOSSEN:

Constance Nestdal, Solheimen.

Bergen.

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg.

Da vi
møte på
netttopp
M. B.
meddelte
Kintshua

Misjon
hadde va
Christian
flyttet sa
amerikan
det er ha

Selv o
spesiell a
håpet at
satt a
gomisjons
regnet m
å gjøre f
og at vir
utvides i

Når vi
imidlerti
vei føre
bare ons
nelse i
hvor det

For C
atter å t
I den fo
re meget
de for
kasser se
ved han
naturlig
midler bi
ham.

Senere

Russland
Sovjet
gjennem
dre land
de er fid

Det so
for gudl
av 25,00
de tre b
skapelig
skriften
mot én
gion.

Misjonæ

Dr. U
den nor
i Etiopia
uttalt fo
av misj

«Vi ha
laerte gu
hjelpe v
var fra
le tatt s
av misj

misjona